

दंडवत । लोटांगण घालिता मोक्ष लोळे पायात ॥३॥ गुरुभजनाचा महिमा न कळे आगमा–निगमासी । अनुभव ते जा जे गुरुपदीचे रहिवासी ॥४॥ प्रदक्षिणा करूनि देव भावे वाहिला श्रीरंगात्मज विठ्ठल पुढे उभा राहिला ॥५॥

पंचारति ओवाळू श्रीपती तुज भक्तीभावा

प्रसाद भक्षण करिता प्रसन्न तू नारायण

दारिद्र्य दवडूनि अंती त्याते मोक्षपदा नेले

त्यापासूनि हे व्रत या कलियुगी सकलांश्रुत

भावार्थे पूजिता सर्व इच्छित लाधले

इच्छित पुरता मदांध होऊनि व्रत न

त्या पापाने संकटी पडूनि दु:खही भोगिले

स्मृति होऊनि आचरितां व्रत त्या तुवांचि

साधुवैश्ये संततिसाठी तुजला प्रार्थियले

विधियुक्त पुजूनी करिती पुराण श्रवण

परिमळद्रव्यासहित पुष्पमाला अर्पून

धृतयुक्त शर्करामिश्रीत गोधूमचूर्ण

शतानंदविप्रे पूर्वी व्रत हे आचरिले

||जय.||धृ.||

।।जय. ।।९।।

||जय.||२||

आरती श्री सत्यनारायणाची

उद्धरिले ॥जय.॥३॥ प्रसाद विसरूनि पतिभेटीला कलावती गेली क्षोभ तुझा होताचि तयाची नौका बुडाली अंगध्वजराजासी यापरी दु:खस्थिती आली मृतवार्ता शतपुत्रांची सत्वर कर्णी पसरली

पुनरपि पूजुनि प्रसाद भक्षण करिता तत्क्षणी पतिची नौका तरली देखे कलावती नयनी अंगध्वजराजासी पुत्र भेटती येऊनि

ऐसा भक्ता संकटी पावसी तू चक्रपाणी

अनन्यभावे पूजूनि हे व्रत जे जन आचरती इच्छित पुरविसी त्याते देऊनि संतती संपत्ती संहारिसी भव दूरिते सर्वहि बंधने तृटती राजा रंका समान मानुनि पावसी श्रीपती

ऐसा तव व्रतमहिमा अपार वर्णू मी कैसा भक्तिपुरस्सर आचरती त्या पावसी जगदीशा भक्तांचा कनवाळू कल्पद्रुम तू सर्वेशा मोरेश्वरसुत वासुदेव तुज विनवी भवनाशा

अव दातारं | अव धातारं | अवानूचानमवशिष्यं | अव पश्चातात्। अव पुरस्तात् । अवोत्तरात्तात्। अव दक्षिणात्तात् । अव चोर्ध्वातात् । अवा धरात्तात । सर्वतो मां पाहिपाहिसमंतात् ॥३॥ त्वं वाङ्मयत्स्वं चिन्मयः। त्वमानंदमयत्स्वं ब्रह्ममयः। त्वं सच्चिदानंदाद्वितीयोऽसि। त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वं ज्ञानमयोविज्ञानमयोऽसि ॥४॥ सर्वं जगदिदं त्वतोजायते । सर्वं जगदिदं त्वत्तस्तिष्ठति। सर्वं जगदिदं त्वयिलयमेष्यति । सर्वं जगदिदं त्वयिप्रत्येति । त्वं भूमिरापो नलोनिलोनभः। त्वं चत्वारिवाक्पदानि ॥५॥

त्वं गुणत्रयातीतः। त्वं देहत्रयातीतः। त्वं अवस्थात्रयातीतः। त्वं कालत्रयातीत:। त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यं। त्वं शक्तित्रयात्मकः। त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम्।

त्वं ब्रह्मास्त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वं इद्रस्त्वं अग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं-चंद्रमास्त्वं ब्रह्मभूर्भुव:स्वरोम्।। गणादिं पूर्वमुच्चार्यवर्णादिं तदनंतरम्। अनुस्वार: परतर:। अर्धेन्दुलसितं। तारेण रुद्धं।

एतत्तवमनुस्वरुपम्। गकारो पूर्वरूपम्। अकारोमध्यमरूपम्। अनुस्वारश्चांत्यरूपम्। बिंदुरुत्तररूपम्। नाद:संधानम्। सङ्हितासंधि:। सैषा गणेशविद्या। गणकऋषि:। निचृद्गायत्रीच्छंदः। गणपर्तिदेवता 🕉 गं गणपतये नमः ॥७॥ एकदंताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नोदित:प्रचोदयात्।।८।।

एकदन्त चतुर्हस्तं पाशमंकुशधारिणम्। रदं च वरदं हस्तैर्बिभ्राणं मूषकध्वजम्। रक्तम्लंबोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्। रक्तगंधानुलिप्तागंरक्तपृष्यैः सुपूजितम्। भक्तानुकंपिनं देवं जगत्कारणमच्युतम् आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृते: पुरुषात्परम्। एवं ध्यायति यो नित्यं सयोगी योगिनांवर: ॥९॥ नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते अस्तु लंबोदराय एकदंताय विघ्ननाशिनेशिवसुताय श्रीवरदमूर्तये नमो नम: ॥१०॥

मंत्रपुष्पांजली

🕉 यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन। ते ह नाकं महिमान: सचन्त यत्र पूर्वे साध्या: सन्ति देवा:। 🕉 राजाधिराजाय प्रसह्य साहिने । नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे। स मे कामान कामकामाय मह्यं कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु।। कुबेराय वैश्रवणाय महाराजाय नमः। 🕉 स्वस्ति । साम्राज्यं, भौज्यं, स्वाराज्यं वैराज्यं, परामेष्ठ्यं, राज्यं, महाराज्यमाधिपत्यमयं समंतपर्याय ईस्यात् सार्वभौमः सार्वायुष्यः आंतादापरार्धात्।। पृथिव्यै समुद्रपर्यन्ताया एकराळिति तदप्येष श्लोकोऽभिगीतो मस्तः परिवेष्टारो मस्ततस्यावसन् गृहे। अविक्षितस्य कामप्रेर्विश्वेदेवाः सभासद इति॥ एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नोदंती: प्रचोदयात । ।।श्री मंगलमूर्ती मोरया।। श्री मंगलमूर्ती मोरया।।

आरती श्री शंकराची

लवथवती विक्राळा ब्रह्मांडी माळा । विषें कंठ काळा त्रिनेत्री ज्वाळा | लावण्यसुंदर मस्तर्की बाळा । तेथुनिया जळ निर्मळ वाहे झुळझुळां ॥१॥ जय देव जय देव जय श्री शंकरा आरती ओवाळू तुज कर्पुरगौरा ॥धृ.॥

कर्पुरगौरा भोळा नयनी विशाळा । अर्धांगी पार्वती सुमनांच्या माळा । विभूतींच उधळण शितिकंठ नीळा । ऐसा शंकर शोभे उमावेल्हाळा ॥२॥

देवी दैत्यी सागरमंथन पै केले । त्यामाजी अवचित हलाहल जे उठिले | ते त्वां असुरपणे प्राशन केले | नीळकंठ नाम प्रसिद्ध झाले ||३|| जय.||

व्याघ्रांबर फणिवरधर सुंदर मदनारी । पंचानन मनमोहन मुनिजनसुखकारी । शतकोटींचे बीज वाचे उच्चारी | रघुकुळटिळक रामदासा अंतरी ॥४॥

कर्पूरारती

कर्पूरगौरा! करुणावतारा | संसारसारा | भुजगेंद्रहारा !| सदा रहासी ृहदया रविंदी | भवा | भवानीसह तूज वंदी ||९॥ कर्पूर दे परम मोद मना सुवासें । शोभा वरी रूचिर कांचनपात्रवासें। उद्दीप्त होउनि मनोहर तेज जेंवी । तेणें करीन तुज आरति ईश! सेवीं।।२।।

गणपतीस्तोत्रम्

॥ श्रीगणेशाय नमः नारद उवाच ॥ प्रणम्य शिरसा देवं गौरीपुत्रं विनायकम्। भक्तवासं स्मरेन्नित्यमायुकामार्थसिद्धयेत ॥ प्रथमं वक्रतुंडं च एकदन्तं द्वितियकम् । तृतीयं कृष्णपिङ्गाक्षं गजवक्त्रं चतुर्थकम् ॥ लंबोदरं पंचमं च षष्ठं विकटमेव च । सप्तमं विघ्नराजेन्द्रं धूम्रवर्णं तथाष्टमम् ॥ नवमं भालचंद्रं च दशमं तु विनायकम् । एकादशं गणपतिं द्वादशं तुं गजाननम् ॥ द्वादशैतानि नामानि त्रिसंध्यं यः पठेन्नरः न च विघ्न भयं तस्य सर्वसिद्धिकरं प्रभो ॥ विद्यार्थी लभते विद्या धनार्थी लभते धनम् पुत्रार्थी लभते पुत्रान्मोक्षार्थी लभते गतिम् ॥ जपेद्गणपतिस्तोत्रम् षड्भिर्मासै फलं लभेत् संवत्सरेण सिद्धिं च लभते नात्र संशय ॥ अष्टेभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च लिखित्वा य: समर्पयेत्। तस्य विद्या भवेत्सर्वा गणेशस्य प्रसादतः ॥ || इति श्रीनारदपुराणे संकटनाशन गणेशस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

हरितालिकेची आरती

जय देवीहरितालिके ॥ सखी पार्वती अंबिके || आरती ओंवाळीतें || ज्ञानदीपकळिके ॥धृ.॥ हर अर्धांगी वससी || जासी यज्ञा माहेरासी || तेथें अपमान पावसी ॥ यज्ञकुंडी गुप्त होसी ॥जय॥१॥ रिघसी हिमाद्रीच्या पोटीं ॥ कन्या होसी तूं गोमटी ॥ उग्र तपश्चर्या मोठी।। आचरसी उठाउठी ||जय||२।| तपपंचाग्रिसाधने ॥ धूम्रपाने अधोवदनें॥

केली बहु उपोषणें।। शंभी भ्रताराकारणें ।|जय||३|| लीला दाँखविसी दृष्टी ॥ व्रत करिसी लोकांसाठी॥ न्हा वरिसी धुर्जटी।| मज रक्षावे संकर्टी||जय|| ४|| काय वर्णू तव गुण|| अल्पमति नारायण|| मातें दाखवीं चरण ॥ चुकवावें जन्ममरण॥ जय देवी हरितालिके || संखी पार्वती अंबिके|| आरती ओवाळिते ॥ ज्ञानदीपकळिके॥५॥

युगे अठ्ठावीस विटेवरी उभा । वामांगी रखुमाई दिसे दिव्य शोभा । पुंडलिकाचे भेटी परब्रह्म आले गा । चरणी वाहे भीमा उद्धरी जगा ॥१॥ जय देव जय देव जय पांडुरंगा । रखुमाईवल्लभा राईच्या वल्लभा पावे जीवलगा ॥धृ॥ तुळशीमाळा गळां कर ठेवुनी कटी । कांसे पीतांबर कस्तुरी लल्लाटी । देव सुरवर नित्य येती भेटी । गरुड हनुमंत पुढे उभे राहती ॥२॥ जय. ॥

धन्य वेणूनाद अनुक्षेत्रपाळा । सुवर्णाची केमळे वनमाळा गळां। राई–रखुमाबाई राणीया सकळा । ओवाळिती राजा विठोबा सांवळा ||३|| जय. || ओवाळू आरत्या कुर्वड्या येती । चंद्रभागेमाजी सोडुनिया देती । दिंड्या पताका वैष्णव नाचती ।

पंढरीचा महिमा वर्णावा किती ||४|| जय. || आषाढी कार्तिकी भक्तजन येती । चंद्रभागेमांजी स्नान जे करिती । दर्शन हेळामात्रे तया होय मुक्ती । केशवासी नामदेव भावे ओवाळिती ॥५॥ जय. ॥

दुर्गे दुर्घट भारी तुजविण संसारी । अनाथनाथे अंबे करुणा विस्तारी | वारी वारी जन्म-मरणातें वारी । हारी पडलो आतां संकट निवारी ॥धू.॥ जय देवी जय देवी महिषासुरमर्दिनी । सुरवरईश्वरवरदे तारक संजीवनी ॥ जय. ॥

त्रिभुवनी भुवनी पाहतां तुज ऐसी नाही | चारी श्रमले परंतु न बोलवे कांही | साही विवाद करितां पडिले प्रवाही । ते तूं भक्तालागी पावसि लवलाही ||२|| जय.

प्रसन्नवदने प्रसन्न होसी निजदासा | क्लेशापासून सोडवी तोडीं भवपाशा | अंबे तुजवाचून कोण पुरविल आशा । नरहरिँ तल्लिन झाला पदपंकजलेशा ॥३॥ जय.

भारतीय जीवन बीमा निगम LIFE INSURANCE CORPORATION OF INDIA

आरती विठ्ठलाची

येई वो विठ्ठले माझे माऊली ये। निढळावरी कर ठेवुनि वाट मी पाहे ॥ धृ.॥ येई वो विठ्ठले माझे माऊली ये। आलिया गेलिया हाती धाडी निरोप | पंढरपुरी आहे माझा मायबाप ॥१॥ येई॥ पिवळा पितांबर कैसा गगनी झळकला | गरूडावरी बैसोनि माझा कैवारी आला ।।२।।येई। असो नसो भाव आम्हां तुझिया ठायां। कृपादृष्टि पाहे माझा पंढरीराया ॥३॥येई॥ विठोबाचे राज्य आम्हां नित्य दिपवाळी। विष्णुदास नामा जीवे भावे ओवाळी।।येई।।४।।

जय देव जय देव जय जी मंगेशा। आरती ओंवाव तुजला सर्वेशा||धृ.|| महास्थान तुजे गोमांतक प्रांती| भावेकरूनी करितो तुजला आरती महाभक्त तुझें निशिदिनी गुण गाती। मी तो दास तुझ्या चरणाँची माती।।जय.।।१।। धरिलासी अवतार दृष्टा माराया। साधुसंत जन पृथ्वी ताराया। भक्तांचा तारक तूं मंगेशराया। सर्पे अक्षय करितो तुजवरती छाया ||जय.||२|| दु:ख दरिद्रदिक हो विघ्ने निवारी| नंकटापासूनी मजलागी तारी। शक्ति घेऊनि करी दुष्टा संहारी। जैंसा धेनू रक्षी कृष्णे नरकारी।।जय ।।३।। तव गुणवर्णन करिता पुण्या ये चेव। तुझिया चरणी आहे माझा दृढ भाव । तुझे देवालयी बहुतचि उत्साह। मोरेश्वर तुज निमतो चरणीं दे ठाव ॥ जय देव॥४॥

आकल्प आयुष्य व्हावे तया कुळां माझिया सकळां हरिच्या दासां ॥१॥ कल्पनेची बाधा न हो कोणे काळी ही संतमंडळी सुखी असो ॥२॥ अहंकाराचा वारा न लागो राजसां माझिया विष्णुदासां भाविकांसी ॥३॥ नामा म्हणे तयां असावें कल्याण ज्यामुखी निधान पांडुरंगा।।४।।

बुद्धिच्याही पलीकडले आहे. उपासकासाठी बुद्धिप्रकाशक श्री गणेश म्हणजे स्वानंदसुख व ऐश्वर्याचे अखण्ड छत्र. दोन्ही सिद्धी-बुद्धी. म्हणजे कार्य करण्याची सिद्धी म्हणजे कार्यातील यश, लक्ष् ा व लाभ हे दोन्ही गणेशाचे पुत्र. लक्ष म्हणजे नेमके कोणते करायचे ते आणि लाभ म्हणजे जे कार्य आपण केले आहे त्यापासून मिळालेला प्रत्यक्ष लाभ होय.

'ग' कार म्हणजे सिद्धी व 'ण' कार म्हणजे बुद्धि. या दोघांचा मिळून गण हा शब्द तयार होतो. त्याचा पती तो गणपती. गणेश उपासनेतून या दोनही आपोआपच प्राप्त होतात

गण या धातूचा अर्थ समूह आहे. यच्चयावत समूहांचा पति श्री गणपति समूह या शब्दाची व्याप्ती प्रचंड आहे. गणपतीने सारे विश्व व्यापले आहे. जो विश्वव्यापी आहे. तो एकमेव सत्ताधारी गणेशच आहे. सर्व देव हे गणेशांचे कलांश आहेत. सर्वच देव गणेशाची पूजा करतात कारण गणराज सर्व कुलदैवत आहे. ज्याप्रमाणे संपूर्ण भारतात श्रीसत्यनारायण पूजा घराघरातून केली जाते. त्याचप्रमाणे श्रीसत्यविनायक पूजा करण्याचाही प्रघात आहे. ब्रह्मांड पुराणामध्ये सत्याविनायकाची पूजा व व्रतकथा आलेली आहे. श्री सत्यविनायक ही एक महासत्ता व शक्ती.

ब्रह्मा, विष्णू, महेश, शक्ती व सूर्य या पाच देवांना देवपंचायतन असे म्हणतात. याचा प्रमुख स्वामी म्हणजे गणपती म्हणजेच सत्यविनायक. इतर देव हे या पाच देवांचे अवतार आहेत. उदा. श्रीकृष्ण, प्रभू राम हे विष्णूचे, श्री हनुमान, कालभैरव हे शंकराचे अवतार होय. या सर्वांचा स्वामी श्री गणेश होय. सर्व देव श्रीगणेशाची पूजा करतात. म्हणून आद्यपूजेचा गणेशालाच आहे. मान असलेल्या नाव जेष्ठराज होय. गणेश सर्व जलदेवता, वरुण, धनिकात कुबेर,

देवांचा राजा. राजा हा सार्वभौम व सत्ताधारी असतो. रूद्रसुक्तामध्ये भगवान शंकराला जेष्ठराज म्हटले आहे. यज्ञश्रुतीमध्ये विष्णूला जेष्ठत्व दिले आहे. सुष्टी निर्माण करण्याच्या कामात ब्रह्मदेव जेष्ठराज आहे मोहक वस्तूत शक्ती म्हणजे देवी व देवता होय. देवगणात जेष्ठता चंद्र श्रेष्ठ ठरतो. क्षत्रियामध्ये श्री रामचंद्र जेष्ठ आहे. अति गणेश शीघ्र वेगवान म्हणून मन श्रेष्ठ. स्वत: परब्रह्म आहे. सर्व देवाचे महाबलवानमध्ये हनुमान श्रेष्ठ श्री ठरतो. महाप्रतापी म्हणून हव्यवाहन गणेशाच्या अनेक नावांपैकी एक श्री अग्नि पंचमहाभूतात व्योम.

अनंतनाग, योनीत गरूड व इंद्रियांमध्ये चित्त हे श्रेष्ठ आहे. या सर्व विभुर्तीना जेष्ठत्व अर्पित करणारा एकमेव जेष्ठराज म्हणजेच श्रीगणेश. म्हणून या गणेशाला ब्रह्मणस्पती म्हटले जाते. सर्व सुक्तांमध्ये श्रेष्ठ सुक्त हे ब्रह्मणस्पती सुक्त आहे. या सुक्तामध्ये सर्व देवदेवतांनी श्री गणेशाची स्तुती करताना आमच्या सर्व संकटापासून रक्षण करावे, अशी प्रार्थना केली आहे. स्वरक्ष ाणासाठी, यशासाठी देवादिकांनासुद्धा श्री गणरायाचाच धावा लागतो. ब्रह्मणस्पती सुक्तामध्ये श्री गणेशाचेच प्रथम पूजन करावे, असा आदेशच आहे. सर्व देवांचा पिता गणेश आहे हे निक्षून

महान गणेश- योगी अंकुशधारी श्री योगींद्र महाराज आपल्या गणेश

महाविष्णू तो जन्मला महाशंभुही वार्णिला नेत्रजात।। विधी जन्म घे पासूनि नाभिदेशा। नमस्कार माझा तुला श्रीगणेशा।। महाशक्ती झाली तुझ्या वाम

तुझे पुत्र हे पंचदेवेश ईशा। नमस्कार माझा तुला श्री गणेशा श्री गणेश हाच एकमेव प्रथमपूज्य असल्याने तोच एकमेव जेष्ठराज आहे. विध्नकर्ताही तोच व

विघ्नहर्ताही तोच – सोहन पाटील

||अष्टविनायक दर्शन ||

मोरगावचा मोरेश्वर

अष्टविनायकातील पहिला गणपती म्हणजे मोरगावचा मोरेश्वर. गाणपत्य सांप्रदायाच्या साडेतीन पीठापैकी मोरगाव हे एक. मोरगाव हे कऱ्हा नदीच्या काठी वसले असून पुण्याहून साधारण दीड तासात मोरगावला जाता येते. पुणे-मोरगाव हे अंतर ६४ कि. मी. आहे. जेजुरीवरून मोरगाव जवळ असून दोन्ही गावातील अंतर अवघे १६ कि मी. आहे.

सिद्धटेकचा सिद्धीविनायक

गणपतीचे देऊळ उत्तराभिमुख असून प्रत्यक्ष श्रींची मूर्ती उजव्या सोंडेची आहे. त्यामुळे येथे कडक

सोवळे पाळण्यात येते. माघ आणि भाद्रपद चतुर्थी तसेच अंगारिकेला येथे प्रचंड गर्दी असते. मंदिर पहाटे तीनच्या आसपास उघडले जाते. ते रात्री चंद्रोदयानंतर तासाभराने बंद करण्यात येते. उत्सवाच्या वेळी श्रींच्या मूर्तीवर जडजवाहीर व दागिने चढविण्यात येतात. येथे नगर प्रदक्षिणेचे महत्त्व आहे. त्यामुळे दर्शनाला आलेला भाविक मंदिराऐवजी पूर्ण गावाला प्रदक्षिणा घालतो. सिद्धटेक हे भीमा नदीच्या किन् ाऱ्यावर वसलेले आहे. येथे येण्यास काही प्रमाणात अडचणींचा सामना करावा लागतो. नगर व पुणे येथून सिद्धटेकला जाता येते.

पालीचा बल्लाळेश्वर

निसर्गरम्य कोकणातील रायगड जिल्ह्यात पालीमध्ये बल्लाळेश्वराचे मंदिर आहे. मंदिर पूर्वाभिमुख असून अचूक दिशा साधन साधल्यामुळे सूर्योदयासमयी मूर्तीवर प्रकाशाभिषेक होतो. मंदिराची ख्याती सर्वदूर असल्याने येथे लाखो लोक येत असतात. येथे गणेशमूर्तीची स्वहस्ते पूजा करता येते.

थेऊरचा चिंतामणी

थोरले माधवराव पेशवे यांचे परमश्रद्धास्थान

म्हणजे थेऊरचा चिंतामणी. थेऊरचे मंदिर चिंचवड संस्थानच्या ताब्यात आहे. पानशेतच्या पुरात येथील मंदिराचा कळस कोसळला होता. तेथे नवा कळस बसविण्यासाठी स्वामीकार रणजीत देसाईंनी पुढाकार घेतला होता.मुळा-मुठा नदीच्या काठावर हे मंदिर वसले आहे. पुणे-सोलापूर महामार्गावर लोणी गावाजवळून एक फाटा फुटतो. तेथून पाच कि. मी. अंतर गेले की थेट गावातील माधवराव पेशवे यांच्या

महाडचा श्री वरदविनायक

गाणपत्य सांप्रदायाचे आद्यप्रर्वतक समजल्या जाणाऱ्या गुत्समदऋषींनी स्थापन केलेला श्रीगणेश म्हणजेच महाडचा वरदविनायक १६९० मध्ये प्रथम छत्रपती शाहू महाराजांनी या स्थानाला सनद दिली. या विनायकाला नवस बोलल्यास पत्रप्राप्ती होते अशी भाविकांची धारणा आहे. त्यामुळे येथे प्रचंड गर्दी होत असते. मुंबई- पुणे महामार्गावर खोपोलीनजीक एक फाटा लागतो. इथून दीड-दोन मैलावर मंदिर आहे.

लेण्याद्रीचा श्री गिरिजात्मज

गणेशपुराणात या भागात गणपतीच्या बाललीला घडल्याचे म्हटले आहे. त्यामुळे गाणपत्य सांप्रदायात या स्थानाला मोठे महत्त्व आहे. गणेश मंदिरात जाण्यासाठी २८३ पायऱ्या चढाव्या लागतात. येथील सभामंडप एकसंध दगडात कोरला गेला आहे. पार्वतीने तप के लेली गुहा या मंदिराच्याबारोबार पाठीमागे आहे. परंतु तिथे जाण्याचा मार्ग अत्यंत किचकट आहे. पुणे जिल्हचातील जान्नर येथून लेण्याद्री पर्वत पाच किं. मी.

अंतरावर आहे.

ओझरचा विघ्नहर

येथील मंदिराला कडेकोट तटबंदी आहे मंदिराच्या अंगणात दोन दगडी दीपमाळा आहेत उत्सवादरम्यान या दीपमाळेत दिवे लावले जातात यावेळी हे दृश्य फार बघण्यासारखे असते. गणेशाची पूर्णाकृती मूर्ती अत्यंत आकर्षक असून दोन्ही डोळ्यात माणके आहेत, तर कपाळ आणि बेंबीत हिरा जडवलेला आहे.

रांजणगावचा महागणपती

अष्टविनायकात महागणपती वेगळा समजला जातो. देव आणि दानवांच्या युद्धात शंकरांनी त्रिपुरासूराचा समूळ उच्छेद केला. त्रिपुरासूराच्या भयाने शंकर जिथे लपले ती गुहा मंदिराच्या जवळच असल्याची वदंता आहे. थोरल्या माधवराव पेशव्यांनी इथे मंदिराचा गाभारा बांधला. रुंद कपाळाची गणेशमूर्ती पाहून आपले मन प्रसन्न होते. रांजणगाव हे पुणे-नगर महामार्गावर असून पुणे व नगर दोन्हीकडून जाता

आरती ज्ञानराजा | महाकैवल्यतेजा | सेविती साधुसंत || मधु वेधला माझा ॥ आरती॥धृ.॥ लोपले ज्ञान जगी | हीत नेणती कोणी| अवतार पांडुरंग। नाव ठेविले ज्ञानी ॥१॥ आरती॥ कनकाचे ताट करी | उभ्या गोपिका नारी | नारद तुंबरही । साम गायन करी ॥ ॥२॥ आरती प्रगट गुह्य बोले । विश्व ब्रह्मची केले। रामजनार्दनी । चरणी मस्तक ठेविले ||३|| आरती ज्ञानराजा||

आरती परशुरामाची

जमदग्नीकुळभूषण मुक्ताफळदर्शना। अतिसज्जन मनमोहना रजनीकरवदना। अगणित महिमा तुझा नकळे सुरगणां । वदतों कंठीं वाणी सरसीरूहनयना।। जयराम श्रीराम जय भार्गवरामा। नीरांजन करूं तुजला परिपूर्णकासा ॥धृ॥ सह्याद्रिगिरि शिखरी शर घेउनि येसी । सोडुनि शर पळवीसी पश्चिम जलधीसी। तुजसम रणधीर जर्गी न पडे दृष्टिसी । प्रताप थोर तुझा न कळे कवणासी ।।जय।।२।। तव कोप बहु पापी बाणें संहारी । दानवदहन करूनी वससी गिरिशिखरीं। क्षत्रिय मारूनि अवनी केली निर्वेरी। सात्विक राजस तामस त्रिगुणां उद्धारी ||जय|| दृढ भावेंतव वंदन करिती जे चरणी | त्यांते भवभय नाहीं जंववरि शशितरणी | शर मारूनि उद्भविली गंगा जनतरणी | चिंतामणी शरणागत निश्चित तव चरणीं ||जय राम.||४||

॥ दत्ताची आरती ॥

त्रिगुणात्मक त्रैमूर्ती दत्त हा जाणा | त्रिगुणी अवतार त्रैलोक्यराणा । नेति नेति शब्द न ये अनुमाना सुरवर मुनिजन योगी समाधि न ये ध्याना ॥१॥ जय देव जय देव जय श्री गुरुदत्ता । आरती ओवाळीतां हरली भवचिंता ॥धृ.॥

सबाह्य अभ्यंतरी तू एक दत्त । अभाग्यासी कैंची कळेल ही मात । पराही परतली तेथे कैंचा हेत | जन्मरणाचा पुरलासे अंत ॥२॥ जय. ॥

दत्त येऊनिया उभा ठाकला । सद्भावे साष्टांगे प्रणिपात केला प्रसन्न होऊनी आशीर्वाद दिधला | जन्ममरणाचा फेरा चुकविला ||३|| जय. ||

दत्त दत्त ऐसे लागले ध्यान | हरपले मन झाले उन्मन | मी तूं पणाची झाली बोळवण । एका जनार्दनी श्री दत्त जाण ||४|| जय. ||

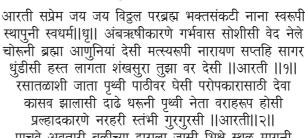

श्री दशावताराची

पाचवे अवतारी बळीच्या द्वाराला जासी भिक्षे स्थळ मागुनी बळीला पाताळी नेसी सर्व समर्पण केले म्हणूनि प्रसन्न त्या होसी वामनरूप धरूनि बळीच्या द्वारी तिष्ठसी ||आरती ||३|| नि:क्षत्री पृथ्वी दान दिधली विप्राला सहावा अवतार परशुराम प्रगटला ||आरती ||४||

मातला रावण सर्वा उपद्रव केला तेहतीस कोटी देव बंदी हरिले सीतेला पितृवचनासाठी रामे वनवास केला मिळवूनि वानरसेना राजाराम प्रगटला ||आरती ||५||

देवकी-वसुदेव बंदी मोचन त्यां केले नंदाघरी जावूनि निजसुख गोकुळा दिधले गोरसचोरी करिता नवलक्ष गोपाळ मिळविले गौपिकांचे प्रेम देखूनी श्रीकृष्ण भुलले ||आरती ||६|| बौद्ध कलंकी कलीयुगी अधर्मे हा अवघा सोडून दिधला धर्म म्हणूनी न दिससी देवा म्लेंच्छमर्दन करिसी म्हणूनी कलंकी केशवा बहिरवी जान्हवी द्यावी

निजसुखानंदाची सेवा ॥आरती ॥७॥

